

Kroz ovaj tjedan u ovim izvanrednim okolnostima, svete mise će, bez prisutstva vjernika, biti slavljene na sljedeće nakane:

V. KORIZMENA NEDJELJA – "GLUHA" – 29. 3. 2020.

*+čl. ob. ŠELJA I BETI;

*GRUBER STJEPAN, KATARINA; HIŽMAN FLORIJA I KATARINA

*NOVAK ŠTEFANIJA IVAN, IVAN I HOZMEC PETAR

30. ponedjeljak *MAGA RUŽMAN (II.)
*ANA ČONKAŠ (II.)

31. utorak *SETNIK JAKOB, JELENA, PAVAO, MARIJA; LEGIŠA IZIDOR I MARIJA
*HRŽIĆ MAIJA, KATARINA, JOSIP, AGNEZA; POSAVEC JOSIP I FRANCISKA

1. srijeda *BELIĆ MARIJA, MIJO, KARLO, REGINA, ALOJZ, ŠTEFANIJA I ADELA
*SLAMEK MIJO, +čl. ob. SLAMEK I IGREC KRISTINA

2. četvrtak *VAHTARIĆ IVAN, FRANCISKA; PETKOVIĆ FRANJO, KATARINA I ANA
*GOLOMBOŠ IVAN, +čl. ob. GOLOMBOŠ, +čl. ob. FILIPIĆ IVANA

3. petak **Žalosni petak**
*NA ČAST KRVI KRISTOVOJ – ZA DUŠE U ČISTILIŠTU
*BOŽEK IVAN

4. subota *KAVRAN MARIJA, IGNAC I ZLATKO; *ZA DUŠE U ČISTILIŠTU

NEDJELJA MUKE GOSPODNE – "CVJETNICA" – 5. 4. 2020.

Župna sveta misa

*GLAVINA STJEPAN, FRANCISKA I BOŽIDAR

*GOLOMBOŠ VINKO, TEREZIJA, +čl. ob. GOLOMBOŠ I MEDVAR

*PRANJIĆ MARKO

*NOVAK DRAGUTIN, BOŽEK VINKO I MARIJA

TISAK: Glas Koncila, Glasnik sv. Josipa, Marija, Listić sv. Jakoba

- pozivamo vas da kod kuće i dalje pratite svetu misu putem televizijskog prijenosa:

Radnim danom na HRT 3 u 18:00 sati; nedjeljom na HRT 1 u 10:00 sati.

- sljedeće nedjelje je Cvjetnica. Dan je to kada smo obično imali križni put ulicama naše župe.

Pozivamo vas da sljedeće nedjelje svi zajedno u obiteljima u 15:00 sati molimo pobožnost križnog puta! Tako možemo duhom biti zajedno povezani moleći jedni za druge i za čitav svijet.

- naša župna crkva otvorena je za osobnu molitvu svakog dana **od 9:00 – 17:00 sati**. Po dolasku u crkvu, obvezni smo pridržavati se svih uputa Nacionalnog stožera civilne zaštite. Kad dođete na osobnu molitvu; uzmite župni listić i ponesite ga svojim susjedima i prijateljima, osobito starijima i bolesnima. Ponesite pretplatnicima i katolički tisak!

- kroz ovaj tjedan iz naše župe u vječnost su se preselili:

1. Maga Ružman r. Sinković, r. 1931., Čakovečka 68, Prelog;

2. Ana Čonkaš r. Mikec, r. 1943., Antuna Mihanovića 10, Prelog.

Molimo za njih, za članove njihovih obitelji i za sve naše drage pokojne.

Izdaje: župa Prelog, tel. 040/645-106; izlazi nedjeljom; naklada: 900 primjeraka.
web: www.zupa-prelog.hr, e-mail: info@zupa-prelog.hr

Peta korizmena nedjelja

29. ožujka 2020.

Listić sv. Jakoba

broj 850

liturgijska godina A

Gospodine,
Po svojoj beskrajnoj
milosti i ljubavi,
Pogledaj na tmine moga
srca; na moje slabosti i
moje grijehe.

Tvoj pogled i tvoja riječ
mogu me izliječiti...
Mogu me ozdraviti...
Mogu me oživjeti...

„Lazare, izlazi!”

✠ *Lazarove sestre poručile Isusu: "Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je." Čuvši to, Isus reče: "Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji." Istom nakon toga reče učenicima: "Pođimo opet u Judeju!" Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. A kad Marta dođe da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišete od Boga, dat će ti." Kaza joj Isus: "Uskrsnut će brat tvoj!" A Marta mu odgovori: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan." Reče joj Isus: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, onaj koji dolazi na svijet!" Nato Isus, sav potresen, upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dođi i pogledaj!" I zaplaka Isus. Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: "Odvalite kamen!" Kaže mu pokojnikova sestra Marta: "Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan." Kaže joj Isus: "Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?" Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: "Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao." Rečavši to povika iza glasa: "Lazare, izlazi!" I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: "Odriješite ga i pustite neka ide!" Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj.*

Evangelje po Ivanu (Iv 11,3-7.17.20-27.33b-45)

Nagovor pape Franje u petak, 27. ožujka 2020. na Trgu sv. Petra u Vatikanu. Nakon slušanja Božje riječi i klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu, uslijedio je blagoslov gradu i svijetu (Urbi et orbi) uz koji je bio vezan potpuni oprost.

Nakon pročitano Evandjelja po Marku (Mk 4, 35-41) uslijedilo je Papino razmišljanje nad evanđeoskim tekstom.

„Uvečer“ (Mk 4, 35). Tako započinje Evandjelje koje smo čuli. Već tjednima se čini da se spustila večer. Gusta se tama nadvila nad naše trgove, ulice i gradove; zagospodarila je našim životima ispunivši sve zaglušujućom tišinom, pustoši i prazninom, koja paralizira sve na svom putu: to se može osjetiti u zraku, to se može osjetiti u gestama, pogledi to govore. Uplašeni smo i izgubljeni.

Poput učenikâ iz Evandjelja iznenada nas je zahvatila neočekivana i žestoka oluja. Shvatili smo da se nalazimo na istoj lađi, svi krhki i dezorijentirani, ali istodobno važni i potrebni, svi pozvani veslati zajedno, svi potrebni utjehe drugoga. Na toj lađi... svi se nalazimo. Poput tih učenika, koji jednoglasno i u tjeskobi kažu: „ginemo“ (r. 38), tako smo i mi shvatili da ne možemo ići dalje svatko za sebe, već samo zajedno.

Oluja razotkriva našu ranjivost i iznosi na vidjelo one lažne i suvišne sigurnosti kojima smo gradili naše planove, naše projekte, naše navike i prioritete. Pokazuje nam kako smo pustili da se uspava i napustili ono što jača, podupire i daje snagu našem životu i našoj zajednici. Oluja je razotkrilo sve nakane da se „spakira“ i zaboravi ono što je hranilo dušu naših narodâ; sve one pokušaje da ih se umrtvi prividno „spasonosnim“ navikama koje nas ne mogu vratiti korijenima i prizvati sjećanja naših preda, oduzimajući nam tako imunitet potreban za suočavanje s protivštinama. S olujom se urušila obmana onih stereotipa kojima smo maskirali svoj „ego“ uvijek zaokupljeni vlastitom slikom; i na vidjelo je izašla, još jednom, ona (blagoslovljena) zajednička pripadnost kojoj ne možemo izmaći: pripadnost braći.

„Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ Gospodine, tvoja nas Riječ večeras pogađa i odnosi se na sve nas. U ovom našem svijetu, koji Ti ljubiš više no mi, grabili smo naprijed punom brzinom, osjećajući se snažno i sposobnima za sve.

Vođeni pohlepom za profitom, pustili smo da nas stvari potpuno obuzmu i žurba omami. Nismo se zaustavili pred tvojim pozivima, nismo se probudili pred svjetskim ratovima i nepravdama, nismo slušali krik siromaha i našega teško bolesnog planeta. Nastavili smo nesmiljeno dalje misleći da ćemo uvijek ostati zdravi u jednom bolesnom svijetu. Sada, dok smo u moru kojim bjesne valovi, zazivamo tebe: „Probudi se Gospodine!“.

„Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ Gospodine, upućuješ nam poziv, poziv na vjeru koja se ne sastoji toliko u tome da vjerujemo da Ti postojiš, koliko u tome da dodemo k Tebi i pouzdamo se u Tebe. U ovoj Korizmi odjekuje tvoj hitni poziv: „Obratite se“, „vratite se k meni svim srcem svojim“ (Joel 2, 12). Pozivaš nas da ovo vrijeme kušnje shvatimo kao vrijeme izbora. To nije vrijeme tvojega suda, nego našega suda: vrijeme da se izabere što je važno a što prolazno, da se odvoji ono što je potrebno od onoga što nije. Vrijeme je da tijekom svojega života ponovno usmjerimo prema Tebi, Gospodine, i prema drugima.

Možemo upraviti svoj pogled u mnoge uzorne suputnike koji su, u ozračju straha koji vlada, odgovorili tako da su dali vlastiti život.

To je djelotvorna sila Duha izlivena i oblikovana u hrabre i velikodušne predanosti.

To je život Duha koji je sposoban otkupiti, oplemeniti i pokazati kako su naši životi istkani i podržani od običnih – u pravilu zaboravljenih – ljudi koji se ne pojavljuju na naslovnica novina i časopisa ili na velikim podijima umjetničko-zabavnih priredbi, ali, bez sumnje, danas pišu presudne događaje naše povijesti: to su liječnici, medicinske sestre i medicinski tehničari, zaposlenici u veletrgovinama, čuvari, prijevoznici, pripadnici snaga reda, volonteri, svećenici, redovnici i mnogi, ali zaista mnogi drugi koji su shvatili da se nitko ne spašava sam.

Suočeni s patnjom, gdje se mjeri istinska razvijenost naših narodâ, otkrivamo i doživljavamo Isusovu Velikosvećeničku molitvu: „da svi budu jedno“ (Iv 17, 21). Koliko je onih koji svakodnevno pokazuju strpljivost i ulijevaju nadu, pazeći da ne siju paniku, nego suodgovornost. Koliki očevi, majke, djedovi i bake, učitelji malim i svakodnevnim gestama pokazuju našoj djeci kako se suočiti i prevladati krizu prilagođavajući navike, dižući glavu gore i potičući na molitvu. Koliko je onih koji mole, stavljaju na raspolaganje i zalažu se za dobro svijetu. Molitva i tiho služenje: to su naša pobjednička oružja.

Gospodin pred nas stavlja izazov i poziva da na njega odgovorimo. Usred naše oluje poziva nas da se probudimo i pokažemo djelatnu solidarnost i nadu koji mogu dati postojanost, podršku i smisao ovim satima kada se čini da se sve ruši i propada. Gospodin se budi da probudi i oživi našu uskrсну vjeru. Imamo sidro: u njegovu smo križu spašeni. **Imamo kormilo: u njegovu smo križu otkupljeni. Imamo nadu: u njegovu smo križu izliječeni i zagrljeni da nas ništa i nitko ne odijeli od njegove otkupiteljske ljubavi.** Usred izolacije u kojoj nam silno nedostaju drage osobe i susreti, u kojoj doživljavamo nedostatak mnogih stvari, još jednom slušamo navještaj koji nas spašava: on je uskrsnuo i živi uz nas. Gospodin nas sa svoga križa potiče da pronađemo život koji nas očekuje, da pogledamo prema onima koji nas traže, da osnažimo, prepoznamo i potaknemo milost koja prebiva u nama. Ne trnimo stijenj što tek tinja (usp. Iz 42, 3), koji se nikada ne gasi, i pustimo mu da ponovno zapali nadu.

Prigriliti svoj križ znači smoći hrabrosti prigriliti sve protivštine sadašnjeg vremena, napuštajući na trenutak svoju tjeskobnu težnju prema svemoći i posjedovanjem kako bismo dali prostora kreativnosti koju samo Duh može pobuditi. To znači pronaći hrabrost da se otvore prostori u kojima će se svi moći osjetiti pozvanima i omogućiti nove oblike gostoljubivosti, bratstva i solidarnosti. U njegovu smo križu spašeni kako bismo prihvatili nadu i omogućili da ona bude ta koja će jačati i podupirati sve moguće mjere i načine koji nam mogu pomoći da čuvamo sebe i druge. Prigriliti Gospodina kako bismo prigrlili nadu: eto snage vjere koja oslobađa od straha i daje nadu!

„Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ Draga braćo i sestre, s ovog mjesta, koje govori o Petrovoj stamenoj vjeri, želim vas večeras sve povjeriti Gospodinu, po zagovoru Majke Božje, koja je zdravlje svoga naroda, zvijezda u olujnome moru. Neka iz ovih kolonada koje grle Rim i svijet side na vas Božji blagoslov poput utješnog zagrljaja. Gospodine, blagoslovi svijet, daj zdravlje tijelima i utjehu srcima. Tražiš od nas da se ne plašimo, ali naša je vjera slaba i bojimo se. Ali Ti, Gospodine, ne ostavi nas na milost i nemilost oluji. Ponovi još jednom: „Ne bojte se“ (Mt 28, 5). A mi, zajedno s Petrom, „svu svoju brigu povjeravamo Tebi jer Ti se brineš za nas“ (usp. 1 Pt 5, 7).“.